

MINISTERI DE FOMENT

8947 *RESOLUCIÓ de 19 d'abril de 2007, de la Direcció General de Transports per Carretera, per la qual s'estableixen els controls mínims sobre les jornades de treball dels conductors en el transport per carretera.* («BOE» 104, d'1-5-2007.)

La present Resolució es dicta amb la finalitat d'incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2006/22/CE del Parlament Europeu i del Consell de 15 de març, sobre les condicions mínimes per a l'aplicació dels reglaments del Consell (CEE) núm. 3820/85, substituït pel Reglament (CE) 561/06 i (CEE) núm. 3821/85, pel que fa a la legislació social relativa a les activitats de transport per carretera i per la qual es deroga la Directiva 88/599/CEE del Consell.

Els reglaments esmentats són normes que incideixen de manera fonamental en la consecució d'un mercat comú del transport per carretera, en la millora de la seguretat viària i en l'harmonització de les condicions de treball.

A més, és necessari garantir que, sense perjudici d'una correcta execució de les tasques que imposa la Directiva 2006/22, els controls a la carretera s'efectuïn amb rapidesa i eficàcia, a fi que es duguin a terme en el temps més curt possible i amb el retard mínim per als conductors.

Per aconseguir aquests objectius, i atès que la substitució del tacògraf analògic pel digital ho permet, la Comissió ha indicat la necessitat d'augmentar la inspecció i el control sobre la legislació social ordenadora del transport per carretera, el foment de l'intercanvi sistemàtic d'informació entre els estats membres, la coordinació de les actuacions inspectores i la promoció de la formació conjunta dels controladors.

Per tot això, aquesta Direcció General ha resolt:

Primer. Sistemes de control.—Els òrgans competents per a la inspecció i control del transport per carretera han d'organitzar un sistema de controls regulars, de manera que es controli, almenys, l'u per cent de les jornades de treball dels conductors de vehicles subjectes als reglaments (CE) 561/06 i (CEE) 3821/85. Aquest percentatge s'ha d'augmentar almenys fins al dos per cent a partir de l'1 de gener de 2008 i almenys fins al tres per cent a partir de l'1 de gener de 2010.

D'aquests controls, almenys el quinze per cent del nombre total de les jornades de treball s'ha de controlar a la carretera i almenys el trenta per cent, als locals de les empreses. A partir de l'1 de gener de 2008, almenys el trenta per cent del nombre total de les jornades s'ha de controlar a la carretera i almenys el cinquanta per cent, als locals de les empreses.

Aquests controls han de cobrir cada any una mostra àmplia i representativa dels treballadors mòbils, dels conductors, empreses i vehicles de transport sotmesos als reglaments (CE) 561/2006 i (CEE) 3821/85.

Segon. Realització dels controls a la carretera.—Els controls a la carretera s'han de dur a terme en llocs diferents i en qualsevol moment, i han de cobrir trams de xarxa viària d'extensió suficient per dificultar que els punts de control puguin ser evitats.

Les autoritats encarregades de la inspecció han de vetllar perquè s'adoptin les disposicions necessàries per implantar punts de control en carreteres existents i en projecte o a prop d'aquestes i perquè, si cal, les gasolineres i altres llocs segurs al costat de les autopistes puguin servir de punts de control.

Així mateix, aquestes autoritats s'han d'encarregar que els controls es portin a terme segons un sistema de rotació aleatori, i han de vetllar perquè s'hi aconsegueixi un equilibri geogràfic apropiat.

Els controls els ha de dur a terme personal amb els coneixements adequats. Els aspectes que s'han de com-

provar en els controls a la carretera són els que estableix la llista que forma la part A de l'annex I d'aquesta Resolució. Per exercir les seves funcions, els controladors han de rebre l'equip de control estàndard, tal com estableix l'annex II.

Els controls a la carretera s'han de dur a terme sense cap discriminació per part dels controladors quant a:

- El país on estigui matriculat el vehicle.
- El país de residència del conductor.
- El país on estigui establerta l'empresa.
- L'origen i destinació del trajecte.
- El tipus de tacògraf, analògic o digital.

Tercer. Controls concertats.—Els òrgans competents per a la inspecció i control del transport han de dur a terme almenys sis vegades l'any operacions concertades de control a la carretera amb altres estats de la Unió Europea. Aquestes operacions les han d'efectuar de manera simultània les autoritats de control de dos o més estats membres, cadascuna d'aquestes en el seu propi territori.

Quart. Controls als locals de les empreses.—Els controls als locals de les empreses s'han d'organitzar segons els criteris que estableixen els plans anuals d'inspecció atenent l'experiència adquirida en relació amb les diferents classes de transport i empreses. Així mateix, s'han d'efectuar quan a la carretera s'hagin comprovat infraccions greus a les normes reguladores dels temps de conducció i descans.

Cinquè. Estadístiques.—Els òrgans competents per a la inspecció i control del transport han d'elaborar una estadística dels controls organitzats que ha de contenir en tot cas les dades següents:

- Controls a la carretera:

Tipus de carretera, és a dir, si és autopista, carretera nacional o secundària, i país de matriculació del vehicle inspeccionat.

Tipus de tacògraf, analògic o digital.

- Controls en locals:

Tipus d'activitat de transport: internacional o nacional, viatgers o mercaderies, per compte propi o per compte d'altri.

Volum del parc de vehicles de l'empresa.

Tipus de tacògraf, analògic o digital.

Sisè. Informe a la Comissió Europea.—Cada dos anys s'han de remetre a la Comissió Europea les estadístiques recopilades als controls a la carretera i als locals de les empreses.

Setè. Comunicació d'infraccions.—Les infraccions i sancions en els temps de conducció i descans s'han de comunicar, almenys cada sis mesos, a les autoritats de l'Estat membre els residents del qual les hagin comès. L'intercanvi d'informació també afecta les sancions aplicades per un Estat membre als seus residents per a les mateixes infraccions comeses en un altre Estat membre.

Així mateix, s'ha de comunicar la mateixa informació, i també totes les actuacions dutes a terme, a l'òrgan que serveix d'enllaç intracomunitari en aquesta matèria. L'informe s'ha de confeccionar seguint la llista inicial d'infraccions que estableix l'annex III d'aquesta Resolució.

Vuitè. Classificació de riscos.—Els òrgans competents han d'introduir un sistema de classificació de riscos de les empreses basat en el nombre relatiu i la gravetat de les infraccions als reglaments (CE) 561/06 o (CEE) 3821/85 que hagin comès cadascuna de les empreses.

Les empreses amb una classificació d'alt risc han de ser objecte de controls més estrictes i freqüents.

La categoria relativa a les infraccions més greus ha d'incloure aquelles en què l'incompliment dels reglaments esmentats creï un alt risc de mort o de lesions corporals.

Novè. *Programes de formació.*—Almenys un cop l'any s'han de posar en marxa programes de formació conjunts amb altres estats de la Unió Europea sobre les millors pràctiques en matèria de control i s'han de facilitar els intercanvis de personal entre els seus organismes respectius per a l'enllaç intracomunitari amb els organismes equivalents en altres estats membres.

Madrid, 19 d'abril de 2007.—El director general de Transports per Carretera, Juan Miguel Sánchez García.

ANNEX I

Part A

Controls a la carretera

Els aspectes que s'han de comprovar, en general, en els controls a la carretera són els següents:

1) Temps diaris i setmanals de conducció, pauses i períodes de descans diaris i setmanals; també els fulls de registre de les jornades precedents que han d'estar a bord del vehicle, de conformitat amb l'article 15, apartat 7, del Reglament (CEE) 3821/85, i/o les dades emmagatzemades corresponents al mateix període en la targeta del conductor i/o en la memòria de l'aparell de control, de conformitat amb l'annex II, i/o impressions en paper.

2) Per al període esmentat a l'article 15, apartat 7, del Reglament (CEE) 3821/85, tots els casos en què s'hagi excedit la velocitat autoritzada del vehicle, definits com a tots els períodes de més d'un minut durant els quals la velocitat del vehicle excedeixi els 90 quilòmetres per hora en la categoria dels vehicles N3 o de 105 quilòmetres per hora en la categoria de vehicles M3.

3) Si s'escau, les velocitats instantànies del vehicle enregistrades per l'aparell de control dins de les 24 hores anteriors a la utilització del vehicle.

4) El correcte funcionament de l'aparell de control (verificació de possibles manipulacions de l'aparell i/o de la targeta de conductor i/o dels fulls de registre) i, si s'escau, la presència dels documents que preveu l'article 14, apartat 5, del Reglament (CEE) 3820/85.

Part B

Controls als locals de les empreses

A més dels aspectes que estableix la part A, als locals de les empreses s'han de controlar els següents:

1) Els períodes de descans setmanal i els temps de conducció entre els períodes esmentats de descans.

2) El límit quinzenal de temps de conducció.

3) Els fulls de registre, les dades i les impressions en paper de la targeta de conductor i de la unitat instal·lada al vehicle.

ANNEX II

Equip estàndard a disposició de les unitats de control

Els òrgans competents de les diferents administracions han de vetllar perquè les unitats que exerceixen les tasques que preveu l'annex I disposin de l'equip estàndard següent:

1) Equips capaços de transferir dades de la unitat instal·lada al vehicle i la targeta de conductor del tacògraf digital, llegir les dades i analitzar les dades o transmetre-les perquè se'n faci l'anàlisi a una base de dades central.

2) Equips per controlar els fulls de tacògraf.

ANNEX III

Infraccions

Llista no exhaustiva que ofereix unes directrius sobre el que es poden considerar infraccions:

1) Superar els temps de conducció diaris, setmanals o bisetmanals màxims.

2) Fer cas omís del període de descans diari o setmanal mínim.

3) Fer cas omís de la pausa mínima.

4) No instal·lar el tacògraf de conformitat amb les disposicions del Reglament (CEE) 3821/85.

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

8948 REIAL DECRET 442/2007, de 3 d'abril, pel qual es deroguen diferents disposicions en matèria de normalització i homologació de productes industrials. («BOE» 104, d'1-5-2007.)

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, en l'àmbit de les seves competències, ha elaborat disposicions de seguretat industrial tendents a prevenir els usuaris contra els riscos derivats de la utilització d'aparells i productes industrials i disposicions per a la defensa dels interessos de l'usuari o consumidor, mitjançant l'establiment d'especificacions tècniques adequades.

Conforme a aquests criteris es va promulgar el Reial decret 2584/1981, de 18 de setembre, pel qual es va aprovar el Reglament d'actuacions del Ministeri d'Indústria i Energia en el camp de la normalització i homologació.

El Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la infraestructura per a la qualitat i la seguretat industrial, va derogar les disposicions que van servir de marc per establir les homologacions del Ministeri d'Indústria i Energia, encara que es mantenia la vigència dels reglaments específics, i amb aquests els certificats de conformitat substituïts de les homologacions mentre no es promulguessin noves disposicions que expressament els deroguessin o modifiquessin.

A causa de l'entrada en vigor del marcatge CE per a alguns productes, com a desplegament del Reial Decret 1630/1992, de 29 de desembre, en aplicació de la Directiva 89/106/CEE del Consell, de 21 de desembre de 1988, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres sobre els productes de construcció, modificat pel Reial decret 1328/1995, de 28 de juliol, és necessari fer la derogació total de la disposició d'homologació següent: Ordre de 13 de març de 1986, per la qual es declaren de compliment obligat les especificacions tècniques dels tipus de blindatges transparents o translúcids per a la seva homologació pel Ministeri d'Indústria i Energia; així com la derogació parcial de les disposicions següents: Ordre de 14 de maig de 1986, per la qual es declaren de compliment obligat les especificacions tècniques dels aparells sanitaris ceràmics per utilitzar en locals d'higiene corporal, cuines i safarejos per a la seva homologació pel Ministeri d'Indústria i Energia; Reial decret 1312/1986, de 25 d'abril, pel qual es declara obligatòria l'homologació dels guixos i escaioles per a la construcció, així com el compliment de les especificacions tècniques dels prefabricats i productes afins de guixos i escaioles i la seva homologació pel Ministeri d'Indústria i Energia; derogació parcial de tot el que coincideixi amb el desplegament i l'aplicació de la Directiva 89/106/CEE per a aquests productes, per coadjuvar a l'harmonització tècnica que preveu la Directiva esmentada.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 30 de març de 2007,